



ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΒ

4127

14 MAR. 2011

**ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ:**

- Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
- Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Θέμα: Απόφαση του ΣτΕ για το νόμο περί ιθαγένειας

Σχετικά με την επιστολή του δικηγόρου κ. Γεράσιμου Παναγιωτάτου – Τζάκη που αναφέρεται στην απόφαση 350/2011 του ΣτΕ για το νόμο περί ιθαγένειας.

Αρ. Πρωτ.

Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής


Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Νίκος Νικολόπουλος <ninikolopoulos@gmail.com>

ΑΡΘΡΟ - Άριστη η απόφαση 350/2011 του ΣτΕ για το νόμο περί ιθαγένειας

1 μήνυμα

G P-T <gepatz240404@gmail.com>
Κρυφή κοιν.: ninikolopoulos@gmail.com

24 Φεβρουαρίου 2011 10:07 π.μ.

«Άριστη η απόφαση 350/2011 του ΣτΕ για το νόμο περί ιθαγένειας»

Του ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ – ΤΖΑΚΗ
Δικηγόρου, Επικοινωνιολόγου

Δημοσιεύθηκε πρόσφατα η απόφαση 350/2011 του Δ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίθηκαν αντισυνταγματικές οι βασικές διατάξεις του νόμου 3838/2010 περί αφειδούς απόδοσης της ελληνικής ιθαγένειας σε αλλοδαπούς. Η απόφαση αυτή είναι άριστη από νομική αλλά και από εθνική σκοπιά. Αφενός έδειξε ότι ο νόμος αυτός παραβιάζει το Σύνταγμα, αφετέρου απέδειξε ότι οι νομοθετικές αυτές ρυθμίσεις ήταν απαράδεκτες και από δικαιοπολιτική άποψη.

Ενόψει του μεγάλου προβλήματος της λαθρομετανάστευσης, όλες οι ευρωπαϊκές χώρες – και όχι μόνο – καθιστούν δυσμενέστερο το θεσμικό τους πλαίσιο που αφορά την απόδοση είτε της ιθαγένειας είτε κάποιων δικαιωμάτων στους πολίτες άλλης εθνικής καταγωγής που ζουν στα όρια της επικράτειάς τους. Η Ελλάδα, λόγω της γεωγραφικής της θέσης αλλά και των σκόπιμων, κατευθυνόμενων κυμάτων λαθρομετανάστευσης που μας έρχονται εδώ μέσω Τουρκίας, θα έπρεπε να θεσμοθετήσει το πιο δύσκολο καθεστώς απόδοσης ιθαγένειας. Αφενός, για να μεταδώσει προς το διεθνές χώρο το σήμα ότι δεν θα ανεχτεί άλλο να μετατρέπεται σε υποδοχέα όλης της διεθνούς μετανάστευσης. Αφετέρου, ως ένα μήνυμα αποφασιστικότητας για την περιφρούρηση της εθνικής ομοιογένειας, που κινδυνεύει όχι μόνο από τη λαθρομετανάστευση αλλά και από την υπογεννητικότητα που μαστίζει εδώ και αρκετά χρόνια την πατρίδα μας.

Ο ν. 3838/2010, γνωστός και ως «λαθρονόμος», έκανε το ακριβώς αντίθετο. Προβλέπει το ευμενέστερο πανευρωπαϊκά σύστημα απόδοσης ιθαγένειας, λες και αυτό το πολύτιμο στοιχείο σύνδεσης του πολίτη με το έθνος και το κράτος στο οποίο ανήκει, είναι μια τυρόπιτα που για ανθρωπιστικούς λόγους πρέπει σε πρώτη ζήτηση να μοιράζεται αφειδώς. Σκοπός όσων εμπνεύστηκαν και υποστήριξαν το νόμο, ήταν σε πρώτη φάση η αλλοίωση του εκλογικού σώματος και μακροπρόθεσμα η αλλοίωση του ίδιου του ελληνικού έθνους.

Η απόφαση του ΣτΕ αποκάλυψε με νομικά επιχειρήματα τα ανωτέρω. Απέδειξε νομικώς την ορθότητα των πολιτικών επιχειρημάτων που χρησιμοποίησε η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, που αντέδρασε στο νομοθέτημα αυτό. Ήταν αναμενόμενο ότι οι εθνομηδενιστικοί κύκλοι που χρόνια αλωνίζουν στη χώρα μας, θα έριχναν δηλητήριο εναντίον των δικαστών του ΣτΕ, θα προσπαθούσαν να μειώσουν την εμβέλεια της απόφασης και να τη χαρακτηρίσουν ρατσιστική, εθνικιστική κλπ. Αυτό ακριβώς είδαμε. Υβρεις χωρίς νομικά παρά μόνο με ιδεολογικά επιχειρήματα τύπου θολοκουλτούρας, μίσος για το γεγονός ότι αποκαλύφθηκε ο χαρακτήρας του νομικοπολιτικά εκτρωματικού αυτού νόμου. Το πιο

εξοργιστικό ήταν ότι οι υποστηρικτές του νόμου αναρωτιόνταν ποια άρθρα του Συντάγματος παραβιάζονται, ενώ ισχυρίζονταν ότι δήθεν το δίκαιο του αίματος δεν κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα.

Ας δούμε λοιπόν τα άρθρα που παραβιάζονται αναλυτικά:

Παραβιάζεται το άρθρο 1 παρ. 3 του Συντάγματος, που προβλέπει ότι όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα. Αυτό συμβαίνει γιατί με την εφαρμογή του νόμου αυτού, στην πορεία των χρόνων, θα αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια τόσα εκατομμύρια πολιτών άλλων χωρών και εθνών, που έχουν έρθει στην Ελλάδα παρανόμως (και στη συνέχεια νομιμοποιήθηκαν με αμφισβητούμενες διαδικασίες) με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν μειονότητες τόσο πολυπληθείς και ισχυρές που, σε συνδυασμό και με την πιθανή χειραγώγησή τους από τις χώρες καταγωγής τους, θα μπορούν να αποτελέσουν «μπαρούτι» για την εθνική ομοιογένεια και ασφάλεια της Ελλάδας.

Είναι εύκολο να φανταστεί κανείς τι θα γίνει αν κάποια στιγμή αποκτήσουν την ιθαγένεια όλοι όσοι μπήκαν στη χώρα, όσοι θα μπαίνουν στο μέλλον (εκτός αν η χώρα μας αποκτήσει σοβαρότητα στη φύλαξη των συνόρων) και όσοι θα προέρχονται στην πορεία των χρόνων από αυτούς. Θα είμαστε πολύ σύντομα μειοψηφία στην ίδια μας την πατρίδα. Με τον τρόπο αυτό, συνεπώς, ο νομοθέτης του 3838 θα έχει ασκήσει την εξουσία του εις βάρος του ελληνικού έθνους και υπέρ άλλων εθνών και λαών.

Παραβιάζεται, ακόμη, το άρθρο 3 παρ. 1, που προβλέπει την ορθόδοξη χριστιανική θρησκεία ως επικρατούσα στη χώρα. Η διάταξη αυτή δεν περιέχει απλώς διαπίστωση ποσοτικού χαρακτήρα αλλά και ένα δεοντολογικό πρόταγμα, στα πλαίσια του συστήματος συναλληλίας που διαχρονικά χαρακτηρίζει τις σχέσεις Πολιτείας – Εκκλησίας. Πώς, λοιπόν, θα συνεχίσει να ισχύει αυτό όταν θα έχουν προστεθεί στον εθνικό πληθυσμό εκατομμύρια ανθρώπων με διαφορετική θρησκεία, που προοπτικά μπορούν να γίνουν περισσότεροι από εμάς; Αν ο εθνικός πληθυσμός βιαίως νοθευτεί ώστε επικρατούσες να γίνουν άλλες θρησκείες, δεν θα έχει παραβιαστεί το άρθρο αυτό; Και ας μην επικαλεστούν κάποιοι τα περί θρησκευτικής ελευθερίας. Είναι άλλο ζήτημα αυτό. Σημαίνει τη δυνατότητα κάθε Έλληνα πολίτη, που υπάρχει στην πράξη σε απόλυτο βαθμό, να ακολουθεί όποια θρησκεία θέλει χωρίς να υφίσταται καταναγκασμούς ή διώξεις. Δεν σημαίνει όμως την ελευθερία του νομοθέτη να προσθέσει στα περίπου δέκα εκατομμύρια Ελλήνων ορθοδόξων άλλα τόσα και περισσότερα εκατομμύρια (με το πέρασμα των χρόνων) αλλοεθνών αλλοθρήσκων και τότε να πει ότι επικρατούσα θρησκεία έγινε κάποια άλλη. Γιατί ο ίδιος ο νομοθέτης θα έχει προκαλέσει τη βίαιη αυτή αλλαγή, ανατρέποντας την ιδιοσυστασία του έθνους και της πατρίδας μας.

Παραβιάζεται, επιπλέον, το άρθρο 5 παρ. 1, που προβλέπει το δικαίωμα των Ελλήνων να συμμετέχουν στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας. Κι αυτό γιατί η δυνατότητά μας αυτή και η ισχύς της ψήφου μας θα σχετικοποιηθεί σε τρομερό βαθμό, αφού το έθνος και το εκλογικό σώμα θα έχουν νοθευτεί. Η ψήφος των Ελλήνων δεν θα έχει καμία σημασία για τους κυβερνώντες, αφού θα μπορούν να αντισταθμιστούν οι απώλειες μέσω της ψήφου των λαθρομεταναστών που θα έχουν εντωμεταξύ αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια. Και το κυριότερο: μέσω της χειραγώγησης των αλλοδαπών από τις χώρες καταγωγής τους, θα μπορούν πλέον να αποφασίζονται πολιτικές εις βάρος των συμφερόντων της Ελλάδας και του Ελληνισμού. Δηλαδή το ίδιο το ελληνικό κράτος θα δώσει το όπλο της ανατροπής του; Είναι δυνατό να γίνει αυτή η αυτοκτονική διάθεση αποδεκτή;

Επιπροσθέτως, παραβιάζεται το άρθρο 16 παρ. 2, που προβλέπει ότι η παιδεία έχει σκοπό, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης των Ελλήνων. Αυτό προϋποθέτει την ύπαρξη ομοιογένειας στα δύο αυτά πεδία. Αν όμως εκατομμύρια αλλοδαπών αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια, τότε οι θεωρητικοί της πολυπολιτισμικότητας

θα μας πουν ότι η παιδεία μας θα πρέπει να πάψει να έχει εθνικό χαρακτήρα και να γίνει πολυπολιτισμική. Θα μας πουν ότι θα πρέπει να προσαρμοστούμε εμείς στις συνήθειες των αλλοδαπών που ήρθαν εδώ και όχι αυτοί στα δικά μας ήθη και έθιμα. Θα μας επιβάλουν, δηλαδή, η πατρίδα και το έθνος με τη μεγαλύτερη ιστορία και συνεισφορά στον πολιτισμό, να γίνουν ένας πολυπολιτισμικός αχταρμάς. Είναι δυνατό να το δεχτούμε;

Παραβιάζεται, ακόμα, το άρθρο 21 παρ. 1, που προβλέπει την οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους. Κι αυτό γιατί ο λαθρονόμος οδηγεί σε εθνική πληθυσμιακή αλλοίωση. Δεν φτάνει, δηλαδή, που λόγω της υπογεννητικότητας, τονίζεται από χρόνια ο κίνδυνος που υπάρχει ως προς τη μελλοντική επιβίωση και ανάπτυξη του Ελληνισμού, αλλά επιταχύνεται αυτός ο κίνδυνος με την μετατροπή του ελληνισμού σε μειονότητα μέσα στη χώρα του μέσω της «ελληνοποίησης» εκατομμυρίων άλλων που δεν έχουν ελληνική εθνική συνείδηση, πραγματική γνώση της ιστορίας και του πολιτισμού μας, της γλώσσας μας κλπ.

Παραβιάζεται, ακόμη, το άρθρο 21 παρ. 5, που καθιστά υποχρέωση του Κράτους την άσκηση δημογραφικής πολιτικής. Κι εδώ έχουμε το εξής τρελό και αντιφατικό: ο νομοθέτης όχι απλώς δεν μεριμνά ώστε να γεννηθούν περισσότερα ελληνόπουλα για να επιβιώσει το έθνος, αλλά κοιτάζει πώς θα εντάξει τεχνητά και πλασματικά στο έθνος πολίτες άλλων εθνών, δίνοντάς τους την ελληνική ιθαγένεια! Ασκεί, δηλαδή, ο νομοθέτης, αντίστροφη δημογραφική πολιτική, που οδηγεί στην αποψίλωση του έθνους.

Ο νόμος 3838 είναι αντίθετος, ακόμη, στο άρθρο 51 παρ. 2 του Συντάγματος, που προβλέπει ότι οι βουλευτές αντιπροσωπεύουν το Έθνος. Η διάταξη αυτή δεν μιλάει ούτε για «πληθυσμό», ούτε αφηρημένα για «λαό» ούτε για πολίτες διαφορετικών εθνικών καταγωγών που αθροίζονται τεχνητά σε ενιαίο σύνολο μέσω παραλόγων νόμων όπως ο επίμαχος. Η διάταξη αυτή μιλάει για το Έθνος, ως σύνολο πολιτών που έχουν κοινή καταγωγή, γλώσσα, ιστορία, πολιτισμό, ήθη και έθιμα, συνείδηση. Ποιο έθνος, λοιπόν, θα αντιπροσωπεύουν οι βουλευτές, αν στο μέλλον στην έννοια του έθνους θα έχουν συμπεριληφθεί πλέον, τεχνητά και καταχρηστικά, εκατομμύρια πολιτών άλλων εθνών, με αποτέλεσμα αυτοί που θα ανήκουν πραγματικά στο ελληνικό έθνος να είναι μειοψηφία;

Ο νόμος περί αφειδούς παροχής της ελληνικής ιθαγένειας παραβιάζει, τέλος, το άρθρο 52, σύμφωνα με το οποίο η Πολιτεία πρέπει να εγγυάται την ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας. Κι αυτό γιατί ο ν. 3838 αποτελεί την πιο εκτεταμένη και αριστοτεχνική προσπάθεια αλλοίωσης του εκλογικού σώματος μιας χώρας. Με το νόμο αυτό καθίσταται επιστήμη η βίαη και απροκάλυπτη νόθευση της λαϊκής βούλησης και της λαϊκής κυριαρχίας. Γιατί, πλέον, θα είναι για τους κυβερνώντες αδιάφορες οι διαμαρτυρίες, οι απόψεις, οι προσδοκίες των Ελλήνων. Θα τους αρκούν οι ψήφοι των αλλοδαπών. Γι' αυτούς θα νοιάζονται. Και κάπως έτσι, η πατρίδα για την οποία έχυσαν το αίμα τους οι πρόγονοί μας, θα γίνει ένα παιχνιδάκι στα χέρια των ξένων. Θα το επιτρέψουμε;

Κλείνοντας, οφείλουμε μια απάντηση σε όσους ειρωνεύονται τον όρο «δίκαιο του αίματος» που χρησιμοποιείται στην απόφαση του ΣτΕ, ως δήθεν αιματολαγνεία. Παγκοσμίως, διαχρονικά, υπάρχουν δύο βασικά συστήματα απόδοσης ιθαγένειας που ακολουθούν τα κράτη: το δίκαιο του αίματος (jus sanguinis) και το δίκαιο του εδάφους (jus soli). Οι όροι καθιερώθηκαν από τη νομική επιστήμη. Είναι αποκλειστική διακριτική ευχέρεια κάθε κράτους να επιλέξει ποιο από τα δύο αυτά συστήματα θα ακολουθεί, χωρίς να πρέπει να απολογηθεί σε κανέναν. Και είδαμε, συνεκτιμώντας τη γεωγραφική θέση της Ελλάδας, τη γεωπολιτική σημασία της, την ιστορία και το μέγεθος του εθνικού μας πληθυσμού αλλά και το γράμμα και το πνεύμα των διατάξεων του Συντάγματος, ότι το σύστημα που προσιδιάζει στην πατρίδα μας είναι το jus sanguinis. Όσα παιδιά μεταναστών γεννήθηκαν εδώ (για τα οποία υποτίθεται ότι κόπτονται οι ψευτοπροοδευτικοί) μπορούν κάλλιστα να ζητήσουν την ελληνική ιθαγένεια μέσω του θεσμού

της πολιτογράφησης που ήδη υπήρχε, αφού η φοίτησή τους στις βαθμίδες της ελληνικής εκπαίδευσης τα βοηθά, αν και τα ίδια το θελήσουν, να αποκτήσουν γνώση της ελληνικής γλώσσας, ιστορίας, πολιτισμού, συνείδησης. Για τα δε παιδιά αυτών, που θα γεννηθούν σε κάποια χρόνια, τότε θα μπορεί η χώρα να ξαναδεί το αν θα εντάξει και κάποια στοιχεία jus soli στο σχετικό θεσμικό της πλαίσιο, υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις.

Μπορούμε εύκολα όλοι να καταλάβουμε ότι από την κυβέρνηση και εθνομηδενιστικούς θολοκουλτουριάρικους κύκλους θα ασκηθούν ασφυκτικές πιέσεις προς την Ολομέλεια του ΣτΕ, ώστε να αλλάξει την απόφαση του Τμήματος. Ας ελπίσουμε και ας ευχηθούμε οι Σύμβουλοι Επικρατείας να αντέξουν, να μην λυγίσουν. Να επικυρώσουν τη νομικά, εθνικά και δικαιολογικά ορθή απόφαση του Δ' Τμήματος. Όστε οι σημερινές και αυριανές γενιές των Ελλήνων, να μπορούν με ικανοποίηση και ανακούφιση να θυμούνται την περίφημη ρήση «υπάρχουν Δικασταί εις τας Αθήνας»...